

- si vendat neglecta receptione pretii, immo potius habita fide de pretio tunc constitutem non obligat secundum multorum Doctorum sententiam, quam latè examinat Berò cons. 174. num. 10., & 14. vol. 1., Bellon. decis. Genuæ 202. num. 3., Joseph. Ludovic. decis. Perusin. 33. num. 7., post alios allegatos per Borellum summa decis. tom. 1. tit. 66. num. 203., ubi num. 204., alios afferit contrarium tenentes.
- 21 Declara quidam, ut Procurator, qui factus est litis dominus, si omiserit appellare sicuti tenetur, i. inuitus C. de procuratoribus, Borell. summa decis. tom. 1. tit. 66. num. 330., & num. 333., & num. 334., ubi, quod esset summa negligentia, aut saltem omiserit domino denuntiare sententiam, contra ipsum à Judice latam, c. non iniuste de procurat., ipse procurator tenetur ad damna, & interesse; Barbosa in d. c. non iniuste nu. 10., ita ut si Procurator non esset solvendo, & non posset reficere damna, & interesse, tunc darietur domino restitutio in integrum, Borelli loco supra citato n. 335.; idem si Procurator non appellavit in termino latæ sententiae, & non sit solvendo, poterit ipse principalis appellare infra decem dies à die scientiæ, Antonell. de temp. legali lib. 4. c. 23. num. 12., Pax Jordan. lib. 14. tit. 26. num. 611.
- 22 Quod intellige si dolosè omiserit appellare, at si dolus non probaretur, tunc neque domino succurritur per viam restitutio- nis in integrum; Cresent. decis. 7. num. 1. de Appellat.
- 23 Limita primò, Regulam, quod Procurator negligens teneatur ad damna, & interesse, id habere locum si suscepit Procurationem, at quia à principio sibi liberum est non suscipere, si non suscipiat, tunc non tenetur, ad damna, & interesse, quia jura loquuntur de Procuratore, qui suscepit procurationem, Bellon. in decis. Genuæ 9. num. 5. 6., & decis. 68. num. 5. cum aliis allegatis per Surd. decis. Mantue 304. num. 4., & 5., Borell. summa decis. lib.

1. tit. 66. de Procuratoribus num. 153., ubi quod non dicitur, nec est Procurator, nisi posquam mandatum acceptaverit, & nu. 158.

- 24 Negligentia notam incurrit Procurator, si recusat Pauperibus inservire gratis, licet etiam esset aliquis Procurator constitutus à publico cum salario, qui certò tunc teneretur ex justitia, & negligendo peccaret contra Iustitiam, at eo non obstante adhuc cæteri Procuratores tenentur ex misericordia, alias peccarent graviter, dicit Scaccia de appellat. q. 15. num. 52., quod intellige, quando eo negligente patrocinari pauper grave damnum patetur; quia ex charitate tenetur subvenire necessitatem patienti, tūn quia esset abscondere talentum domini sui, extra verò necessitatem non sic tenetur, ut post Salomon ad D. Thom. 2. 2. q. 17. art. 1. notavit idem Scaccia sub eodem num. 52. Vers. Adverte tamen.

- 25 Casus magis practicus est, quando Cliens deficit in solutione salarii, & Procurator videns labores suos sine mercede evanescente, negligit ea facere, quæ alias cognoscit facienda; unde aut causa protrahitur, aut adversa sententia finitur, an in hoc casu, negligentia Procuratoris damnabilis sit, & considerandum est, an Cliens ex negligentia Procuratoris grave prejuditium contra iustitiam patiatur, & tunc, Procurator negligens peccat graviter, quia debet Clientem admonere, & suam mercedem poterit ope judicis consequi, vel etiam Clienti notificare, ut alium procuratorem adeat; si verò Procurator, non audeat admonere Clientem, vel quia potentem, & nobilem, vel quia sibi mala prudenter impudentia timeret, tum fortè ejus negligentia non est culpabilis, cum Cliens sibi debeat imputare, dum sciat se teneri justam mercedem laboranti retribuere, & alioquin Procuratorem tale officium exercere propter lucrum; undè intrat, quod nemo tenetur gratis, aut propriis expensis inservire, & militare.

De Negligentia Regularium.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Negligentia Regularium Religiones exciderunt à præsina Charitate, & perfectione, ut necessarium fuerit studere reformationem.
- 2 Grave malum est Religiosis negligere obedientiam.
- 3 Neque de sub secreto naturali commissorum potest Religiosus denegare Superiori præcipienti revelationem.
- 4 Sancti Francisci Borgæ dictum, quod Religiosi verè observantis vita spes est Martirii.
- 5 De neglectis petendam esse veniam in capitulo culparum.
- 6 Qualiter Negligentia in Regularibus sit peccatum mortale.
- 7 Negligere observantiam rituum Religionis, qualiter sit peccatum mortale, aut veniale.
- 8 Omittens deffere habitum Religionis qualiter peccet.
- 9 Negligere frequentiam Chori decreto Clement. VIII. graviter reprobatur tam in subditis, quam in Superioribus.
- 10 Negligentia Regularium in recitatione officii, tam secundum actum internum, quam externum, gravis est.
- 11 De Jure humano attentione interna non est sub præcepto, licet Faganus id existimet, est tamen sub præcepto Divino.
- 12 Thomas à Kempis reprobatur à B. Virginie, eo quod neglexerat per aliquod tempus recitare quasdam orationes solitas recitare devotionis gratia.
- 13 Otiostas est à Religiosis eliminanda, alias causa multorum malorum.
- 14 Negligentia Regularium in implendis missarum oneribus grave peccatum est, quod potissimum, vel Prælatis eorum, vel Custodibus sacrarum imputatur.
- 15 Negligentia Religiosorum quasi sint de sua salute securi, & ideo semper non querant proficere, graviter damnoſa est.
- 16 Multam debent Religiosi adhibere diligentiam in cognitione sui.
- 17 Contra Negligentiam remedium efficax est timor Dei.
- 18 Grande damnum, & prejudicium afferunt Religionibus, dum filios pigriores habentes, negligentiores offerunt Parentes Religionibus, ad quos non respicit Deus, sicuti non respexit ad munera Cain.
- 19 Negligentia Regularium tacentium, & consentientium in causis civilibus, se convenire coram Ordinario, dum ipsi habent proprium Judicem, ut est Legatus de latere, vel proprium Conservatorem habentem qualitates requisitas, quid operetur.
- 20 Regularium Superioribus negligentibus punire Religiosos delinquentes extra claustra, punitio devolvit ad Ordinarium, & Conventus solvit Judicij expensas.
- 21 Si una Religio negligit uti suis privilegiis, non ideo præjudicat aliis diligentibus.

ARTICULUS XXXVII.

De Negligentia Regularium.

Habitus, & tonsura modicum confert, sed mutatio morum, & integra Mortificatio passionum verum faciunt Religiosum; ad patiendum, & laborandum scias te vocatum, non ad otiamendum, & fabulandum, ita Monachos alioquitur Thomas à Kempis in suo libello par-

vo mole, Virtute Maximo lib. 1. c. 17. de Monastica Vita; Ubi ergo monentur, vocatos se fuisse ad religionem, non ad otiamendum, sed ad labores, monentur pariter Religiosi debere omnimodè negligentiam à claustris eliminare; dubitari enim non potest, quod ferè omnia, & maximè graviora mala, & incommoda, ex Regularium